

Un cafè, 1,35 euros!

Un cafè, 1,35 euros!

"Ni a Sant Feliu de Guíxols, ni a Calella de Palafrugell, ni a Palamós, ni a Begur, ni a l'Escala, ni a Llançà, ni a Roses... han tingut el "rostre" de fer-me pagar per un cafè en solitari els 1,35 euros cobrats a Girona".

JOSEP LÓPEZ DE LERMA

En aquest proppassat estiu ha donat per molt la picabaralla entre alguns establiments del ram de l'hostaleria i l'Ajuntament de Girona, com també entre els titulars dels propis bars, cafeteries, restaurants i d'altres integrants del gremi, oci inclòs, pel que fa a

l'horari nocturn de les terrasses. Diari de Girona ens ha proporcionat informació puntual i completa dels fets, així com del xoc de trens produït per la confluència d'interessos divergents. Els seré franc: Com que ja vaig viure el segle passat aquesta mena de confrontació, fos a l'engròs o fos al detall, la veritat és que en cap moment vaig passar dels titulars. S'ha tornat a allò de "tants caps, tants barrets". Cap novetat digna de prestar-li atenció.

Estem al segle XXI, l'interès general preval sobre l'interès privat, conciliar horaris i negocis de més d'un no és gens fàcil i equilibrar horaris més ingressos potencials amb el dret a dormir sense patir sorolls, encara es fa més difícil. Per tant, en vaig passar olímpicament. Al que no vaig fer cap lleig va ser a llegir l'ofertament del ram de l'hostaleria d'Olot, que consisteix en posar al servei de la ciutadania els seus serveis sanitaris a l'objecte que les cantonades no fossin objecte de furtives miccions quan la celebració de la Mare de Déu del Tura. Quina diferència de tarannà i quina lliçó de civisme la impartida pels olotins.

Fer-me l'absent en els afers estiuencs de Girona, és a dir, no prestar la menor atenció a les esmentades pugnes, ignorar-les, em va passar factura. M'explico. Abans que la tardor vingués a substituir l'estiu, se'm va ocórrer anar a prendre un cafè -entengui's "cafè sol", ja que aquí molta bandera i molta més importació d'expressions madrilenyes- a la plaça de la Independència, en concret, en una terrassa posada en espai públic. Preu: 1,35 euros! En pessetes, 224,62 si no he fet malament els números. Ja està bé! Paraula d'honor que aquest import, en aquest darrer estiu i a la Costa Brava, ningú no ha gosat posar-me'l. Dic la Costa Brava perquè prou sabut és que "fan temporada" i que els preus de tota mena gaudeixen d'un increment considerable. Doncs no; ni a Sant Feliu de Guíxols, ni a Calella de Palafrugell, ni a Palamós, ni a Begur, ni a l'Escala, ni a Llançà, ni a Roses... han tingut el "rostre" de fer-me pagar per un cafè en solitari els 1,35 euros cobrats a Girona. I això que, perdonin els "gironins-de-tota-la-vida", el paisatge de la plaça de la Independència o de Sant Agustí no arriba ni a la sola d'una espadenya catalana feta a mida en el comparatiu amb la costa gironina, els gratacels inclosos si s'escau. Per suposat, per més furor patriota que hi hagi, tampoc Girona es pot comparar amb un París o un Berlín, una Roma o una Brussel·les, posem per cas, ciutats de les quals no recordo una "clatellada" com la exposada.

Així que, enfurismat per l'"estafa", vaig voler saber què podia comprar sense passar-me del preu pagat pel cafè, el qual gràcies a les ulleres posades vaig poder "visionar" de petitet que era, però que sense ulleres no podia veure'l, atesa la seva ínfima quantitat de líquid. Me'n vaig anar a un dels Mercadona situats a Girona, perquè de Caprabo no me'n refio en matèria de preus d'ençà que els bascos varen adquirir la catalana cadena i de Valvi, ni parlar-ne, vista la informació publicada aquest dijous i donada per l'OCU. Paper i llapis, i força expectativa entre els empleats -serà un inspector?- i no poca curiositat entre els compradors -i aquest què fa?

La resposta és que amb 1,35 euros o menys jo puc adquirir: 340 grams de pebrot del piquillo, 355 grams de patates senceres cuites, un pack de tres llaunes de blat de moro dolç, una llauna d'espàrrecs de 110 grams, dotze ous, un quilo de lleties, un litre d'oli de gira-sol, un pack de sis unitats de suc de préssec, un quilo d'arròs, un pot de 700 grams de maionesa, una ampolla de vi negre, nou unitats de baietes netejadores, dos litres de coca-cola sense cafeïna, 111 grams de musclos en escabetx, 80 unitats de tovallotes per a nadons, mig litre de col·lutoris bucal, una llimonada de litre, una llauna de sardines en oli o tomàquet, 850 grams de préssec en almívar, mig quilo de galetes amb sabor de canyella, 400 grams de cacau a la tassa, més de mig quilo de pa torrat, sis barretes de cereals, desengreixant de vaixelles, deu unitats de bosses d'escombreries gegants, un quilo de xocolata desfeta, 1,2 litres de llet amb calci, 370 grams de cogombres amb cebetes, etc., i... 250 grams de cafè molt (mescla o natural). Així que, no només em varen prendre el pèl i el bigoti cobrant-me 1,35 euros per un cafè vist i no vist de poc que n'hi havia, sinó que m'he promès a mi mateix i posant la mà sobre un llibre de Prudenci Bertrana que mai més no m'ensarronaria aquest establiment -o potser, aquests?- de la plaça de la Independència. Però, què s'han cregut?

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2013/09/28/cafe-1-euros/636929.html?utm_source=rss